

paa den sjællandske Kyst, og fra Helsingborg til Malmø paa den skaanske Kyst, samt ibigt med at jeg gjorde mig bekendt med Baadehavneforholdene paa begge Kyster.

Den 4de September gik jeg atter Syd paa fra Kjøbenhavn gennem Drogden og Grøn-
fund til Smaalandsfarvandet Store Belt, og retournerede Norden om Sjælland til Kjøbenhavn
den 30te September, anløbende paa denne Tour Møns Østkyst, Stubbekjøbing, Masnedsfund,
Banhholm, Rasklov, Albuen, Laars, Ønsvig, Karrebeksminde, Bisserup, Skjeltør, Korsør, Ny-
borg, Rjerteminde, Kalundborg, Hundested, Lynæs, Solbæk og Malmø, overalt følgende Silde-
fiskeriets Gang.

Den 4de Oktober forlod jeg igjen Kjøbenhavn og gik Syd paa gennem Bøgestrømmen
til Store Belt, Svendborg Sund, omseilede Als og gik gennem Lille Belt Nord paa langs Syl-
lands Østkyst, indtil jeg den 8de November retournerede til Kjøbenhavn, for at paabegynde
Dplægningen af Dæksfartøiet formejst indtrædende Vinterveirlik. Paa denne sidste Expedition
anløb jeg med eget Fartøj Masnedsfund, Bisserup, Korsør, Nyborg, Lundeberg, Svendborg,
Faaborg, Sønderborg, Nabenraa, Ålfens, Kolbing, Middelfart, Fredericia, Horsens og Aarhus,
og besøgte ved andre Befordringsmidler Byen Slesvig, Odense Fjord, Veile, Hobro, Mariager,
Hadsund, Nanders, Grenaa, Ebeltoft og Vegtrup Vig.

Naar altsaa Bornholm og Værp undtages, har jeg i et Lidsrum af henved 5 Maaneder
afsøgt vore Farvande Sønden for en Linie fra Mariager Fjords Nordkyst til Kullen og havt
Leilighed til at foretage nogle Toure til svenske og flessvigiske Havne, for at indhente sammen-
lignende Dplysninger til mit Formaaes Fremme. Mit Fartøis forholdsvis mindre Dimensioner
forbød af sig selv en Vesterhavstour, og til Limfjorden og Vendsysselts østlige Kyst har jeg
desværre ikke kunnet naae i aar formejst sit Modvind og Strøm, hvergang jeg har havt
det til Hensigt.

Jeg har nu paa hele denne ovenbeskrevne Seilads ladet det være mig magtpaaliggende,
overalt hvor jeg er kommen frem, at indsamle — foruden nautiske Sagttagerer — saamange
Dplysninger som muligt om Fiskeriernes Tilstand, om Fiskernes Kaar, deres Redstaber og disses
Anvendelsesmaader, om Lilstedeværelser af Xrang til Hjælp paa forskjellige Maader, om Baade-
havnens Tilstand og om eventuelle nye Havnes Anlæg m. m., og jeg tror ogsaa, at det er
lykkedes mig at samle et ikke ringe Materiale, der vil kunne tjene som Grundlag til en eventuel
senere Behandling og Fremstilling af de lokale Fiskeriforhold i Landet. Da min Mission imid-
lertid har havt en aldeles privat Karakter, og jeg intetsteds er optraadt med Anmodning om
lokale Autoriteters Bistand, Raad eller Dplysninger, hvortil jeg heller ikke havde nogen Be-
myndigelse, er det indvundne Stof kun et, om jeg tør bruge Udtrykket, Amatormateriale, som
jeg foreløbigen skal lade hoile, men dog i Tilfælde af, at Ministeriet skulde ønske Dplysninger
hente de ud herfra, beredvilligen skal stille til Tjeneste.

Naar jeg dernæst skal gaa over til at udvikle Resultatet af mine Undersøgelser med
Hensyn til den første af mine Dpgaver, Installationen af en Fiskerikontrol, saa vil jeg komme
til at behandle Emnet fra 2 Synspunkter, idet jeg, gaaende ud fra det Nøgstdagen i 1875—76
forelagte Fiskerilovforslag som Grundlag, først vil tillade mig en underdanigst Diskussion af dets
Kontrolbestemmelser, og dernæst fra et aldeles abstrakt Standpunkt skal fremsætte Grundtræet
til en fra den først omtalte afvigende Ordningsmaade af Kontrolvæsenet.

Følge det forelagte Lovforslag vil Kontrolpersonalet foruden de respektive Politimestre
og kommunale Fiskerifogder, hvis Antal fastsættes i de forskjellige Distrikters Vedtægter, og som
lønnes af Kommunerne, udgjøre et færegent Korps, ansat og lønnet af Regjeringen, nemlig
3 Kontrolører med Bopæl ved Limfjorden, Lille Belt og enten Store Belt eller Kjøbenhavn,
og desuden 6 Assistentter, 2 til hver Kontrolør, samt et ubestemt Antal Rorkarle.

Hele dette Kontrolapparat kan ikke negtes et meget effektivt Udseende, men det er ogsaa
temmelig bekosteligt. Efter min Anskuelse lider det dog af den bestemte Mangel, at det ikke
instituerer en fagtyndig Overlevelse. Der bør nemlig være absolut Enhed i tilfælde i Kontrolens
Udførelse, som ikke fremkommer ved tre hinanden sideordnede Kontrolører, og dette gjælder dens
Virksomhed saavel til Lovens Opretholdelse som til fagtyndig Veiledning og baade opefter for de
bestemte Myndigheder og nedefter for Fiskeribefolkningen, der hos sine Overordnede bør
kunne søge ensartede Raad og møde ensartet Behandling. Tillige gennemføres et nyt System
ubetinget bedst under en enkelt Autoritets Ledelse.

I Spidsen for Landets hele Fiskerivæsen bør derfor stilles en Fiskeridirektor, der ved
egne Erfaringer og Studier med Benyttelse af Videnskabens Hjælpekilder i Forening med
Praxisens Resultater maa bislaa Ministeriet som Raadgiver, samtidig med at være Lovens
Eretutor som Chef for Kontrolen. Det Efterfølgende vil vise, at der igjennem en saadan Post
Oprettelse ikke tilsigtes en Udvidelse, men netop en Indskrænkning af det foreslaede Kontrol-
personale.